

תת"ע 8394/08/13 - מדינת ישראל נגד צפאני אפי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 8394-08-13 מדינת ישראל נ' צפאני

לפני המאשימה: נגד	כבוד השופט דן סעדון
הנאשמים:	מדינת ישראל
	צפאני אפי
	ע"י ב"כ עו"ד דרזי

החלטה

לפני בקשה לביטול פס"ד שניתן עקב אי התייצבות הנאשם (להלן- **המבקש**) לדיון.

1. למבקש נרשמה הזמנה לדין שעניינה נהיגה ברכב שתוקף רישונו פקע מעל 6 חודשים ובנסיבות המקרה למעלה משלוש שנים. בהזמנה לדין צוין המועד שנקבע לדיון בעניינו של המבקש אולם המבקש לא התייצב לדיון ועל כן נשפט בהיעדרו ביום 6.10.13. בין היתר הוטלו על המבקש פסילת רישיון ל- 3 חודשים תוך הפעלת פסילה מותנית בת חודשיים בחופף, פסילה על תנאי וקנס.
2. כעת, לאחר חלוף למעלה משלוש שנים ממועד מתן פסק הדין הגיש המבקש בקשה לביטול פסק הדין. בבקשה טוען המבקש כי מיד עם היוודע דבר מתן פסק הדין נגדו חדל המבקש לנהוג אך בשל "נסיבות אישיות" פנה רק "כעת" אל באת כוחו. יצוין כי יפוי הכוח שצורף לבקשה נחתם ביום 24.4.17 אך הבקשה הוגשה מטעמים לא ברורים רק ביום 11.7.17. המבקש טוען כי היעדרו מן הדיון נבע מסכסוך בין אישי שהפך את יתר הדברים בחייו לבעלי משמעות שולית. הוא טוען כי הזימון לדיון אינו נמצא בידי וכי הוא "לא היה ער ליומו לדיון". למבקש גם טענות בנוגע לחומרת העונש - העולה כדי עיוות דין - כפועל יוצא של שינוי העונש לעבירה בה הורשע.
3. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה המבקש זומן כדין לדיון בעניינו אך בחר לא להתייצב לדיון. יתר על כן, המבקש גם ידע, כעולה מבקשתו, על כך שנשפט בהיעדרו אך לא ברור מן הבקשה מדוע קפא על שמריו עת כה רבה. כיוון שכך, נטען, אין למבקש להלין אלא על עצמו.

דיון והכרעה

- (1) סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי בקשה לביטול פסק דין תוגש על ידי הנאשם " **תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע**". בענייננו לא ניתנה הסכמת תובע ו פסק הדין הומצא למבקש כדין ביום 15.10.13 כעולה מאישור המסירה הסרוק בתיק בימ"ש. יתר על כן, המבקש ידע על פסק הדין שכן פעל על פי האמור בו והפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בימ"ש זה ביום 26.11.13 כעולה מאישור ההפקדה הסרוק אף הוא בתיק. למותר לציין כי ממועד המצאת פסק הדין למבקש או המועד בו פעל על פי פסק הדין - כך הוא מנוע מלטעון שלא ידע על קיומו - חלפו למעלה מ- 3 שנים כך שהמבקש החמיץ את המועד להגיש בקשה זו בזמן. בבקשה לא צוינו הטעמים בעטיים הוגשה הבקשה באיחור כה רב. בנסיבות אלה בהן לא הוצג טעם לאיחור בהגשת בקשה זו משך מספר שנים לא מצאתי הצדקה לבטל את פסק הדין.
- (2) המבקש אינו חולק על כך כי הוא זומן כדין לדיון בעניינו. לטענתו, הסכסוך האישי בו היה נתן אותה עת הפך את הדיון בעניין תיק זה לשולי בעיניו. אינני יכול לקבל טענה זו. בתי המשפט אינם יכולים להתנהל על פי סדרי החשיבות שמקנים נאשמים לעניינם התלוי ועומד מעת לעת. על כן, ועם כל הכבוד לטרדות האחרות שפקדו את המבקש באותה עת, משעה שנקבע מועד לבירור עניינו של המבקש והמבקש ידע על המועד היה חייב להתייבב לדיון. אם בחר המבקש לא למצות את זכותו להתייבב בפני בית המשפט ולטעון טענותיו, כפועל מסדרי עדיפויות שהיו לו באותה עת, כי אז אין לו להלין אלא על עצמו. בית המשפט אינו חייב ואינו יכול להתאים את התנהלותו כך שזו תתאים לרצונותיו וסדרי העדיפות המשתנים שמעניק הנאשם לחשיבות הטיפול בעניינו המשפטיים.
- (3) המבקש טוען כי העונש שהוטל עליו הוא חמור (3 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס) וכי נוכח שינוי הענישה לעבירה, כפי שנעשה לאחרונה, ייתכן והתוצאה הייתה שונה אילו היה המבקש נשפט כיום. יש לדחות טענה זו ממספר טעמים: ראשית, העונש שהוטל על המבקש אינו חמור כלל ועיקר. אזכיר רק כי מתוך 3 חודשי הפסילה שהושתו על המבקש הוטלו 2 חודשי פסילה מותנים בחופף כך שהטרוניה בדבר חומרת העונש ממוקדת בחודש פסילה עודף על פסילה שממילא היה מקום להטיל. שנית, מתחם העונש ההולם לעבירה של נהיגה תוך פקיעת רישיון הרכב נע בין 3-9 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס (עפ"ת 37960-04-15 וולדנברג לפיד נ' מדינת ישראל). במקרה זה מדובר בפקיעה ממושכת בת 3 שנים תמימות ויותר. על רקע זה, עונש פסילה בת 3 חודשים, המצוי בתחתית מתחם העונש, אינו חמור. שלישית, הטענה לפיה אילו היה המבקש נשפט כיום היה זוכה לקבל עונש שונה תמוהה. טענה לעיוות דין בהקשר לעונש שהוטל יכולה להיבחן על רקע בסיס המצב המשפטי הקיים עובר להטלת העונש. לא על בסיס שינויים נורמטיביים שנעשו בהקשר לעונש מקץ יותר מ-3 שנים ממועד גזר הדין. על כן, גם אם תיאורטית היה המבקש זוכה כיום לעונש שונה מזה לו זכה בגזר הדין אינה הופכת את העונש שהוטל עליו בשעתו לכזה הגורם לו עיוות דין. אם לא תאמר כן, הרי שכל אימת שיהיה שינוי בדין לקולא יהיה מקום לפי שיטה זו לפתוח גזרי דין חלוטים שהיו נכונים וראויים לעת נתינתם. ברור כי הדעת אינה סובלת תוצאה כזו.
- (4) כעולה מן הבקשה ונספחיה המבקש לא פנה לב"כ סמוך להגשת בקשה זו אלא חתם לפניה על ייפוי

כוח כבר ביום 24.4.17. בקשתו של המבקש הוגשה רק ביום 11.7.17 היינו לאחר יותר מחודשיים ימים ממועד בו נמסר העניין לטיפול משפטי. גם בעניין זה סתם המבקש ולא פירש בבקשה מדוע השתהה בהגשת הבקשה לאחר שהעביר את הטיפול בעניינה לבא כוחו.

על יסוד כל הטעמים האמורים אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, י"ט תמוז תשע"ז, 13 יולי 2017, בהעדר הצדדים.